

מ"ת 1389/03/20 - מדינת ישראל נגד חאלד אלזואהרה, טארק אלזואהרה, עווד אלזואהרה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 1389-03-20 מדינת ישראל נ' אלזואהרה (אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המבקש
נגד
המשיבים
1. חאלד אלזואהרה
2. טארק אלזואהרה
3. עווד אלזואהרה (אחר/נוסף)

החלטה בעניינו של המשיב 3

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור שנקבעו בעניינו של המשיב 3 (להלן - "המשיב"), כך שיותר לו לצאת, פעמיים בשבוע מבוקר עד לילה, ממעצר הבית בו הוא נתון בכפר אבו גוש, זאת כדי שיוכל לשהות עם משפחתו בבית לחם. כמו כן, עותר המבקש לכך שיותר לו לצאת ממעצר הבית ביום 11.8.21 וביום 21.8.21 עד לשעה 23:00, זאת לצורך אירוסיו בנו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וכניסה לישראל שלא כדין. על פי הנטען בכתב האישום, על רקע סכסוך הנוגע לבעלות על מקרקעין, המשיב ובני משפחה נוספים שלו (להלן: "התוקפים") תקפו את אחיו (להלן: "המתלונן") בשכונת בית צפפה בירושלים. התוקפים הכו את המתלונן תוך שימוש בחפצים שונים והשליכו עליו סלעים עד שנגרמו לו שברים, חבלות גופניות ודימום. המשיב אשר נכנס לישראל ושהה בה שלא כדין ומבלי להחזיק ברישיון מתאים, הכה את המתלונן באמצעות מקל עץ, קפץ על בטנו ואף איים עליו כי הוא "הולך למות היום".

בתחילת הדרך המשיב נעצר באיזוק אלקטרוני, תחילה בעיר לוד ולאחר מכן בכפר אבו גוש. בשלב מסוים ביקש המשיב להשתחרר למעצר בית בבית לחם, שם גרה משפחתו. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי, וערר שהגיש המשיב בעניין זה נדחה ביום 21.2.21, תוך שבית המשפט העיר כי: "שחרור העורר לביתו בבית לחם אינו בא בחשבון" (בש"פ 1067/21). בהמשך הדרך הוחלט במסגרת ערר נוסף שהגיש המשיב לבית המשפט העליון (בש"פ 4044/21), כי האיזוק האלקטרוני יבוטל, וכי המשיב ישהה במעצר בית לילי בכפר אבו גוש, תוך שנאסרה עליו היציאה מאבו גוש בכל שעות היממה. עם זאת העיר בית המשפט, כי ככל שהמשיב יבקש לצאת מאבו גוש אזי הוא יוכל להגיש בקשה נפרדת בנושא.

הראש הראשון של הבקשה שלפניי - היתר קבוע ליציאה ממעצר הבית לבית לחם פעמיים בשבוע - אינו תואם את רוח ההחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של המבקש ואת הגיון. כעולה מההחלטה שניתנה בבש"פ 1067/21, מהמשיב נשקף "סיכון גבוה מאוד", ומשום כך שחרורו לבית לחם "אינו בא בחשבון". בהמשך לכך, בבש"פ 4044/21 אשר ההחלטה בו ניתנה לא מזמן, ביום 16.6.21, ראה לנכון בית המשפט להגביל את יציאתו של המבקש מהכפר אבו גוש, זאת מן הסתם בשל המסוכנות שעדיין נשקפת ממנו. לא הונחה לפניי תשתית שיכולה לשכנע כי יש יסוד להניח שרמת הסיכון הנשקפת מהמבקש פחתה מאז ניתנו ההחלטות האמורות, ועל כן דין הראש הראשון של הבקשה להידחות.

שונים פני הדברים כאשר לראש השני של הבקשה. מטיעוני הצדדים עולה כי בעבר הותר למשיב באופן נקודתי לצאת מאבו גוש לצורך ביקורים אצל משפחתו. אין טענה כי המשיב הפר את תנאי השחרור בעת שהוא יצא מאבו גוש. כיוון שכך אני נעתר לבקשת המשיב לאפשר לו לצאת מהכפר אבו גוש לצורך אירוסיו בנו, זאת ביום 11.8.21 וביום 21.8.21, מהשעה 06:00 ועד לשעה 23:00, כאשר בכל עת יתלווה למבקש אחד המפקחים.

יתר תנאי השחרור ימשיכו לעמוד בעינם.
המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' אלול תשפ"א, 10 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.